

на та си снага и рость, всичките приковаха очите си връху имъ —. Предъ олтаръ ать, и нѣколко стъпки далѣчъ отъ младійатъ двојакъ, стоеше старійатъ вардачъ който сравняваше толкова прекрасната и цвѣтна Марія, съ ужаснійатъ образъ Ерріетинъ, когото бѣше видѣлъ преди нѣколко дни въ мрачната оная стая, и който бѣ ся начръталъ въ память тъ му, като думаше въ себѣ си: Ако всичките предстоящи, бѣха видѣли окаянніетож Ерріетъ, и бѣха ѝ сравнили съ Маріїкъ както е въ тая минута, щеха да забѣлежатъ каква разница сѫществуваше между тия двѣ същества, и двѣтѣ отъ Бога сътворени; Защото, едната ако и по образътъ божій сътворена, подканена отъ Евињатъ прелстителъ, падна въ грѣхъта на умразата и пригърна пѣтъта на погибелтож; а другата претръпяла съмѣжество и твърдостъ като Иова нещастіята които богъ щя да й прати за да ѝ научи какъ човѣкъ трѣба съ твърдостъ да ся показва на колкото му додатъ до главата и да тръпи като Спасителъ ать ини, въ награждение въспрѣ въ временнійатъ тоя животъ обични добрини, а въ бѫдніятъ вѣчно блаженство.

Предъ да ся свърше Свѣщеннійатъ бракъ благочестивійатъ старецъ, изрече едно доста похвално слово къмъ нарѣдътъ, спомена въ кратъ любопытніетож исторія на младобулката и отецътъ й, прослави божійатъ промыслъ, който приготвюва срѣдцата ини съ нещастія за да ни при-